

Forslaget skal sikre, at alle lønmodtagere er omfattet af en barseludligningsordning. Ordningen omfatter alle private arbejdsgivere og deres ansatte, dog er selvstændige ikke med i forslaget.

Vi er i Dansk Folkeparti ikke overbevist om nødvendigheden af en barselfond for de selvstændige. Vi vil selvfølgelig gerne deltage i drøftelser med partierne, og vi udelukker ikke, at Dansk Folkeparti vil gå med i en ordning, som dækker de selvstændige, men på nuværende tidspunkt, som vi også redegjorde for i forbindelse med forhandlingerne, er vi ikke klar til at tage en sådan beslutning. Vi synes, der skal mere klarhed omkring området: Hvad ønsker de selvstændige selv? Er der behov for en sådan ordning? Det skal først opklares.

Det har været fremme, at brancher med mange højtlønnede medarbejdere ikke følte, at ordningen tilgodeså deres behov, men jeg synes, det skal stå helt fast, at vi med dette forslag sikrer en reel forbedring for alle, der i dag ikke er omfattet af en barseludligningsordning.

Jeg synes, at de øvrige ordførere allerede har redegjort for indholdet i forslaget og også for indholdet i andre ting, men derfor er det godt at konstatere, at der er tale om en god ordning, og at Dansk Folkeparti selvfølgelig kan støtte lovforslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathisen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Helle Sjelle.

Helle Sjelle (KF):

I starten af januar bragte flere medier historien om, at postbude, pølsevogne og pengesedler formentlig ikke vil være en del af vores hverdag om blot 10-15 år. Den opsigtvækkende påstand kom fra Institut for Fremtidforskning. De forestiller sig ligeledes, at vi i fremtiden ikke har brug for hverken kontanter, kvitteringer eller billetter, hvilket vil betyde, at vi formentlig også vil sige farvel til postbude og kassedamer.

Når vi ser på vores samfund i dag, er det umiddelbart svært at forestille sig, at Institut for Fremtidforskning skulle få ret i sine antagelser. Man kan næsten ikke forestille sig et samfund uden så almindelige ting som pengesedler og postbude.

Men i det hele taget har vi mennesker det lidt svært med at forestille os, hvordan samfundet bliver i fremtiden. Der var sikkert heller ikke mange, der for blot få år siden seriøst havde

forestillet sig, at vi her i år 2006 er ved at have en barselfond på plads for hele arbejdsmarkedet.

Hvis man dengang havde sagt, at vi ville blive vidner til oprettelsen af en barselfond og endda på basis af en frivillig aftale mellem flere af arbejdsmarkedets parter, havde de fleste nok rystet på hovedet og kaldt det utopi. Men heldigvis blev utopien, som vi nu ved, til virkelighed.

I 2004 tog debatten for alvor fart. Det skete bl.a. efter, at Det Konservative Folkeparti havde meldt ud, at vi var parate til at lovgive, hvis ikke arbejdsmarkedets parter selv kunne nå frem til en ordning. Den udmelding kom, fordi det stod klart for os, at en barselfond rummer en række fordele.

Først og fremmest er etableringen af en barselfond afgørende i forbindelse med ligestilling mellem kønnene. Ved at udligne udgifterne til barsel sikrer vi forhåbentlig, at det økonomiske incitament til at ansætte en mand frem for en kvinde vil være mindre. Vi kan naturligvis ikke acceptere, at dygtige og kompetente kvinder i den fødedygtige alder fravælges af økonomiske grunde.

Samtidig indebærer en udligning af barseludgifterne en økonomisk lettelse for de mindre virksomheder og de kvindedominerede fag, hvor barsel traditionelt set har været omkostningsfuldt. På den måde skulle man gerne sikre, at også mindre virksomheder har råd til at ansætte kvinder, og at den enkelte ansøgers køn vil spille en mindre rolle i forbindelse med al ansættelse. Alt i alt skulle det gerne betyde, at vi nærmer os et arbejdsmarked, hvor der både i teori og i praksis er lige muligheder for mænd og kvinder.

Arbejdsmarkedets parter, DA og LO, indgik en banebrydende aftale om udligning af udgifterne i forbindelse med barsel. Ved at etablere frivillige aftaler viste arbejdsmarkedets parter vejen, og de centrale udligningsordninger blev et stort skridt mod mere ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet. Siden er flere områder fulgt med, og der er efterhånden skabt en forståelse for, at barseludligning er nødvendig, hvis vi skal have et velfungerende arbejdsmarked.

Desværre forholder det sig sådan, at de aftaler, der er indgået indtil nu, ikke dækker alle på arbejdsmarkedet. Der er stadig væk flere tusinde ansatte, der ikke er omfattet af en barseludligningsordning. Den restgruppe skal naturligvis også dækkes, og vi Konservative er derfor glade for, at ministeren har fremsat dette lovfor-